

Katolicy teolodzy XX wieku - Fergus Kerr

„Nie ma wątpliwości – stwierdził w 1987 roku Walter Kasper – że przewyższenie neoscholastycyzmu stanowi wybitne wydarzenie w katolickiej teologii naszego stulecia”. Zgodzi się z tym twierdzeniem każdy, kto – tak, jak ja – rozpoczął naukę w seminarium duchownym w 1957 roku. Nie spodziewaliśmy się, że owo stulecie zakończy się potwierdzeniem przez wpływowych teologów mistyki oblubieńczej.

„Nie ma wątpliwości – stwierdził w 1987 roku

Walter Kasper – że przewyższenie neoscholastycyzmu stanowi wybitne wydarzenie w katolickiej teologii naszego stulecia”. Zgodzi się z tym twierdzeniem każdy, kto – tak, jak ja – rozpoczął naukę w seminarium duchownym w 1957 roku. Nie spodziewaliśmy się, że owo stulecie zakończy się potwierdzeniem przez wpływowych teologów mistyki oblubieńczej.

Katolicy teolodzy XX wieku. Od neoscholastyki do mistyki
oblubieńczej

Fergus Kerr

wydawca: WAM

ilość stron: 272

Przedmowa

„Nie ma wątpliwości – stwierdził w 1987 roku Walter Kasper – że przezwyciężenie neoscholastycyzmu stanowi wybitne wydarzenie w katolickiej teologii naszego stulecia”. Zgodzi się z tym twierdzeniem każdy, kto – tak, jak ja – rozpoczął naukę w seminarium duchownym w 1957 roku. Nie spodziewaliśmy się, że owo stulecie zakończy się potwierdzeniem przez wpływowych teologów mistyki oblubieńczej.

„Neoscholastycyzm – wyjaśnia Kasper – był próbą przezwyciężenia współczesnego kryzysu teologii, poprzez podjęcie wątków wysokiej tradycji teologii scholastycznej średniowiecza. Jego celem było ustanowienie ponadczasowej i jednolitej teologii, która miała dostarczyć norm Kościołowi powszechnemu. Nie sposób odmówić temu usiłowaniu pewnej wzniosłości. Jednak na dłuższą metę tego rodzaju odnowa była skazana na niepowodzenie”. Po pierwsze, neoscholastyczny katolicyzm był zależny od „metafizyki”, a pewne wydarzenia – zarówno w samej teologii katolickiej, jak i poza nią – doprowadziły do „krachu metafizyki w jej klasycznych formach”. Przez „klasyczną metafizykę” Kasper rozumie „badanie ostatecznych, wszechokreślających i spójnych podstaw, filozofię obejmującą całość rzeczywistości”. W teologii katolickiej to badanie stanowiło element zasadniczy: „W całej dotychczasowej tradycji teologicznej metafizyka ze swymi uniwersalnymi kategoriami dostarczała narzędzia służącego przedstawianiu, za pomocą systemu myślowego teologicznie stosownego i refleksyjnego opisu Boga, jedynej rzeczywistości, która – sama będąc wszechpojmującą i wszechokreślającą – przekracza wszystko inne”.

przeczytaj całą przedmowę, pierwszy rozdział książki i przejrzyj jej spis treści